

REGIONAAL TUCHTCOLLEGE VOOR DE GEZONDHEIDSZORG

Beslissing in de zaak onder nummer van: A2024/7123

A2024/7123

Beslissing van 7 maart 2025

REGIONAAL TUCHTCOLLEGE VOOR DE GEZONDHEIDSZORG

Beslissing van 7 maart 2025 op de klacht van:

A,
wonende in B, klagster,

tegen

C,
bedrijfsarts,
werkzaam in D,
verweerder, hierna ook: de bedrijfsarts, gemachtigde: mr. S. Slabbers, werkzaam in
Utrecht.

1. De zaak in het kort

1.1 Klagster is op het spreekuur van de bedrijfsarts geweest na een ziekmelding in verband met psychische klachten na een ingrijpende gebeurtenis in haar privéleven. Haar klachten werden verergerd door het arbeidsconflict met haar werkgever dat was ontstaan over de ziekmelding. De bedrijfsarts heeft re-integratie en mediation geadviseerd. Klagster verwijt de bedrijfsarts dat hij niet (goed) naar haar heeft geluisterd en de ernst van haar klachten niet heeft ingezien; zij was immers niet in staat tot werken en het voeren van gesprekken.

1.2 Het college komt tot het oordeel dat de bedrijfsarts niet tuchtrechtelijk verwijtbaar heeft gehandeld. Hierna vermeldt het college eerst hoe de procedure is verlopen. Daarna licht het college de beslissing toe.

2. De procedure

2.1 Het college heeft de volgende stukken ontvangen:
- het klaagschrift met de bijlagen, ontvangen op 12 april 2024;
- het verweerschrift met de bijlagen;

- het proces-verbaal van het op 24 september 2024 gehouden mondelinge vooronderzoek.

2.2 De zaak is behandeld op de openbare zitting van 24 januari 2025. De partijen zijn verschenen.

De bedrijfsarts werd bijgestaan door zijn gemachtigde. De partijen en de gemachtigde van de bedrijfsarts hebben hun standpunten mondeling toegelicht.

3. Wat is er gebeurd?

3.1 Klaagster, geboren in 1985, werkt sinds 2019 24 uur per week als regisseur bij E van een gemeente (hierna: de werkgever).

3.2 De bedrijfsarts is sinds 2022 geregistreerd als bedrijfsarts en is werkzaam in loondienst bij F (hierna: de arbodienst).

3.3 Op 7 februari 2024 heeft klaagster een preventief consult gehad met een praktijkondersteuner van de bedrijfsarts (hierna: POB). Klaagster had zich ziek gemeld in verband met (psychische) klachten na een politie-inval bij haar thuis en het in detentie nemen van haar partner (tevens de vader van haar dochter). Daarna bleek bovendien dat ook klaagster tijdens het strafrechtelijk onderzoek in de gaten was gehouden (telefoon afgetapt). Klaagster had onder andere last van hyperventilatie, paniek en slapeloze nachten. Zij wilde advies over de vraag of er nog meer nodig was dan alleen een traject bij de psycholoog. Daarnaast wilde zij weten of zij bij een ziekmelding nog in haar eigen onderneming (een G) mocht werken. De POB heeft, na overleg met de bedrijfsarts, klaagster geadviseerd zich te wenden tot haar huisarts, omdat de behandeltrajecten die de arbodienst kon aanbieden niet geschikt waren voor de situatie van klaagster, die langduriger behandeling nodig had.

3.4 Klaagster heeft de bedrijfsarts op 12 februari 2024 gemaïld over de spanningen die zij ervaarde omdat de werkgever haar ziekmelding niet accepteerde.

3.5 Op 19 februari 2024 heeft de werkgever de arbodienst verzocht om klaagster met spoed op te roepen voor het spreekuur van de bedrijfsarts. In dat verzoek wordt 27 januari 2024 genoemd als datum ziekmelding.

3.6 Op 4 maart 2024 heeft de bedrijfsarts klaagster gezien op zijn spreekuur. In het dossier heeft de bedrijfsarts als werkdiagnose een depressieve stoornis en trauma na inval politie genoteerd.

In de probleemanalyse heeft hij vermeld:

“Beperkingen

Uw werknemer is beperkt in de concentratie, het herinneren en de emotieregulatie, dit zijn belemmeringen die gedurende de werkdag kunnen toenemen.

Advies

Interventie

- Gezien het arbeidsconflict is mijn advies om onafhankelijke deskundige hulp, mediation, in te schakelen om jullie hierbij te helpen. Binnenkort ontvangen jullie voor het inschakelen van deskundige hulp een extra interventieadvies.

Inzetbaarheid

- Ik adviseer om de werkhervatting te starten. Vervolgens kunt u de taakbelasting stapsgewijs verhogen.”

De vragen of sprake is van ziekte of gebrek en of klaagster in staat is om in gesprek te gaan met de werkgever heeft de bedrijfsarts bevestigend beantwoord.

3.7 Nog diezelfde dag heeft klaagster de arbodienst telefonisch laten weten het niet eens te zijn

met de beperkingen zoals geformuleerd in de probleemanalyse.

Op 6 maart 2024 heeft klaagster een klacht ingediend bij de arbodienst.

3.8 Op 7 maart 2024 heeft een telefonisch gesprek plaatsgevonden tussen de bedrijfsarts en klaagster. In dat gesprek heeft de bedrijfsarts klaagster uitgelegd dat hij met de werkgever geen medische informatie deelt, maar een vertaalslag maakt van de medische aandoening naar de beperkingen voor het werk. Hij heeft haar gewezen op de mogelijkheid om een second opinion aan te vragen dan wel een deskundigenoordeel bij het UWV, alsook op de klachtprocedure van de arbodienst.

Klaagster heeft te kennen gegeven dat zij een second opinion wilde hebben. De bedrijfsarts heeft toegezegd een daartoe strekkend verzoek (dat zij bij het medisch loket van de arbodienst moest indienen) te zullen honoreren.

3.9 Klaagster heeft op 11 maart 2024 een second opinion aangevraagd. De dag erna kreeg zij in reactie te horen dat haar verzoek ter beoordeling was voorgelegd aan de bedrijfsarts maar dat hij die week afwezig was en dus de week erna zou reageren. Toen klaagster op 25 maart 2024 nog niets had vernomen, heeft zij haar verzoek herhaald. De aanvraag is op 28 maart 2024 in gang gezet.

3.10 Klaagster en de bedrijfsarts hebben in een videoconsult van 2 april 2024 de vraagstelling voor de second opinion afgestemd. Uiteindelijk heeft geen second opinion plaatsgevonden, omdat klaagster van bedrijfsarts is gewisseld.

4. De klacht en de reactie van de bedrijfsarts

4.1 Klaagster verwijt de bedrijfsarts dat hij:

a) een valse (probleem)analyse heeft opgesteld en dat hij zonder naar haar klachten te luisteren

heeft geadviseerd dat zij zou moeten re-integreren en in mediation gaan met de werkgever;

b) enerzijds beperkingen in de probleemanalyse heeft opgenomen die door haar niet zijn genoemd

terwijl klaagster anderzijds sommige van haar klachten onvoldoende terugziet; de bedrijfsarts heeft

geweigerd zijn advies aan te passen;

c) geen contact heeft opgenomen met haar huisarts terwijl klaagster door de POB was geadviseerd

zich te wenden tot de huisarts voor een behandeltraject en klaagster de bedrijfsarts uitdrukkelijk

heeft gevraagd om contact te zoeken met haar huisarts;

d) de aanvraag voor een second opinion pas heeft opgepakt nadat klaagster de klachtencommissie van

de arbodienst had ingeschakeld.

4.2 De bedrijfsarts heeft het college verzocht de klacht ongegrond te verklaren.

4.3 Het college gaat hierna verder in op de standpunten van partijen.

5. De overwegingen van het college

Welke criteria gelden bij de beoordeling?

5.1 De vraag is of de bedrijfsarts de zorg heeft verleend die van hem verwacht mocht worden. De

norm daarvoor is een redelijk bekwame en redelijk handelende bedrijfsarts. Bij de beoordeling wordt

rekening gehouden met de voor de zorgverlener geldende beroepsnormen en andere

professionele
standaarden. Verder geldt het uitgangspunt dat zorgverleners alleen tuchtrechtelijk
verantwoordelijk zijn voor hun eigen handelen.

Klachtonderdelen a) en b) valse probleemanalyse met onjuist advies

5.2 Het college ziet aanleiding om klachtonderdelen a) en b) gezamenlijk te
behandelen, omdat
beide klachtonderdelen gaan over de inhoud van de probleemanalyse en het gegeven
advies. Klagerster
stelt dat zij in haar gesprek van 4 maart 2024 met de bedrijfsarts aan hem verteld
heeft dat de
diagnose PTSS officieel nog moest worden gesteld. Totdat er een plek vrij was bij een
psycholoog
voor EMDR nam zij medicatie: Oxazepam en Citalopram/Cipramil. Met deze
medicatie was klagerster twee
dagen eerder gestart en zij was daardoor naar eigen zeggen nauwelijks bij bewustzijn.
Verder heeft
klagerster verteld dat zij veel spanning en stress voelde doordat de werkgever dreigde
met
arbeidsrechtelijke consequenties zoals het stoppen van haar salaris; klagerster voelde
zich
overspannen en zat volgens haar tegen een burn-out aan. Als klachten heeft zij onder
andere
genoemd: slapeloze nachten, angsten, hyperventilatie, paniekaanvallen, depressieve
gevoelens en het
gevoel te worden achtervolgd en afgeluisterd. Niet alleen ziet klagerster die
beperkingen niet terug
in de probleemanalyse, maar ook ziet zij niet in hoe de bedrijfsarts haar gezien die
klachten heeft
kunnen adviseren mediation te starten met de werkgever en te re-integreren; zij was
nauwelijks in
staat om het gesprek met de bedrijfsarts te voeren.

5.3 De bedrijfsarts heeft in zijn verweerschrift en ter zitting uitgelegd dat hij de
klachten van
klagerster heeft vertaald in beperkingen voor het werk. Zo heeft hij de door hem
genoemde
beperkingen in de concentratie gebaseerd op de medicatie die klagerster gebruikte
(die
concentratieproblemen als bijwerking kan hebben) en ook op de slaapproblemen
waarover zij vertelde.
Van mensen met concentratieproblemen is bekend dat zij ook problemen krijgen met
herinneren. Zonder
dat klagerster vertelde dat zij last had van haar
geheugen, kon en mocht de bedrijfsarts die beperking dus vermelden in de
probleemanalyse. Die
uitleg van de bedrijfsarts kan het college volgen. Het is de taak van een bedrijfsarts
om de
anamnese te vertalen in beperkingen voor het werk. Het is hem bovendien niet
toegestaan anders dan

in termen van beperkingen te adviseren aan de werkgever. Dat verklaart ook waarom klagster niet alle door haar genoemde klachten (letterlijk) terugziet in de probleemanalyse; op zichzelf genomen zijn een behandeltraject en PTSS geen beperkingen voor het werk (maar de gevolgen ervan mogelijk wel).

Ten aanzien van de klacht van klagster dat de bedrijfsarts heeft geweigerd in de probleemanalyse de klachten op te nemen die verband hielden met het arbeidsconflict, overweegt het college dat die klacht grond mist nu de bedrijfsarts zowel bij de situatieschets als de factoren die invloed hebben op het werk, het arbeidsconflict heeft vermeld.

5.4 Naar het oordeel van het college heeft de bedrijfsarts niet alleen voldoende uitgelegd hoe hij tot de verstaalslag van klachten in beperkingen voor het werk is gekomen, maar ook dat hij heeft kunnen adviseren dat klagster haar werk kon hervatten, mits rekening werd gehouden met die beperkingen, en dat zij mediationgesprekken kon voeren met de werkgever. Gezien de klachten van klagster kon de bedrijfsarts vaststellen dat zij weliswaar ziek was, maar dat zij in staat kon worden geacht haar werk weer op te bouwen. Uit de probleemanalyse volgt dat de bedrijfsarts niet heeft geadviseerd dat klagster meteen weer haar volle uren op haar oude plek zou gaan werken, maar heeft hij voorgesteld dat zij haar werk hervatte en de urenbelasting stapsgewijs zou verhogen. Hij heeft voorts de mogelijkheid genoemd dat zij (tijdelijk) aangepaste taken zou uitvoeren, mogelijk in een andere functie en/of op een andere werkplek. Ter zitting heeft de bedrijfsarts verklaard dat hij bij dat advies heeft meegewogen dat de werkgever van klagster een grote organisatie is, met relatief veel mogelijkheden voor het bieden van aangepast werk op een andere plek (en bij een andere leidinggevende) dan waar het arbeidsconflict bestaat.

5.5 Het college constateert verder dat de bedrijfsarts zijn advies om in mediation te gaan weloverwogen heeft gegeven. Terecht heeft hij zich daarbij mede gebaseerd op de NVAB-richtlijn Conflicten in de werksituatie. Omdat bij klagster volgens hem geen sprake was van overspanning (en burn-out), in aanmerking genomen de daarvoor in de richtlijn opgesomde criteria, stond de aard van haar ziekte het aangaan van een gesprek met de werkgever om te proberen het

conflict op te lossen niet in de weg. In dit kader heeft de bedrijfsarts toegelicht dat klaagster tijdens het spreekuur coherent overkwam; zij kon goed vertellen wat er aan de hand was en welke stappen zij ging zetten. Daarnaast kon de bedrijfsarts het contact observeren dat klaagster met haar dochter had, die mee was naar het spreekuur. De bedrijfsarts zag liefdevol contact terwijl klaagster haar dochter ook – waar nodig - corrigeerde. Daaruit volgt niet dat zij, als gevolg van haar klachten, niet tot een gesprek met de werkgever in staat geacht kon worden. Klaagster leek op het spreekuur niet apathisch en/of zenuwachtig, maar kwam juist alert, beheerst en zorgzaam (naar haar dochter) over, aldus de bedrijfsarts. Hoewel haar dochter haar afleidde, kon klaagster zich toch op het gesprek met de bedrijfsarts concentreren. Nu hij haar in staat achtte tot het voeren van een bemiddelingsgesprek en mediation een passende vervolgstap is als sprake is van een arbeidsconflict in combinatie met psychische klachten, kan het college het advies van de bedrijfsarts begrijpen.

5.6 Uit het voorgaande trekt het college de conclusie dat de bedrijfsarts op goede gronden tot zijn advies van re-integratie en mediation heeft kunnen komen. In dat licht bezien kan hem niet worden verweten dat hij de verzoeken van klaagster tot wijziging van dit advies niet heeft gehonoreerd. De klachtonderdelen a) en b) zijn dan ook ongegrond.

Klachtonderdeel c) geen contact met huisarts

5.7 Klaagster acht het niet terecht dat de bedrijfsarts weigerde om contact te zoeken met haar huisarts. Niet alleen had de arbodienst haar nu juist verwezen naar haar huisarts voor een behandeling, maar ook had de huisarts de bedrijfsarts duidelijk kunnen maken dat klaagster niet in staat was te re-integreren en mediation gesprekken te voeren vanwege haar trauma.

5.8 Het college overweegt dat contact tussen de bedrijfsarts en de huisarts van klaagster in de gegeven omstandigheden niet noodzakelijk was. De bedrijfsarts heeft bij het mondeling vooronderzoek en ter zitting verklaard dat hij niet twijfelde aan het verhaal van klaagster dat zij getraumatiseerd was en dat haar medicatie was voorgeschreven. Hij hoefde daarvan dan ook geen bevestiging te vragen aan haar huisarts. Terecht stelt hij verder dat het gegeven dat klaagster een behandeltraject inging voor haar trauma (dat verband hield met haar privésituatie) niet in de weg

hoefde te staan aan mediationgesprekken met de werkgever teneinde te pogen hun conflict op te lossen. Ook voor re-integratie hoeft dat geen belemmering te zijn. Ook klachtonderdeel c) is dus ongegrond.

Klachtonderdeel d) second opinion

5.9 Klaagster neemt het de bedrijfsarts kwalijk dat het lang heeft geduurd voordat de second opinion werd aangevraagd. Al in het telefoongesprek van 7 maart 2024 heeft klagster gevraagd om een second opinion, maar de bedrijfsarts verwees haar slechts naar de website. Toen zij daar niet verder kwam, heeft zij de arbodienst gemaïld en werd haar geantwoord dat de bedrijfsarts een week later – als hij terug was van verlof – zou terugkomen op haar verzoek. Al met al heeft het weken geduurd voordat het kwam tot de aanvraag en heeft klagster herhaaldelijk navraag moeten doen.

5.10 Het college constateert dat er verwarring was over de te volgen procedure bij het aanvragen van een second opinion via het medisch loket. De bedrijfsarts heeft klagster verwezen naar de website van de arbodienst voor het doen van de aanvraag, maar hij heeft ter zitting toegegeven dat de website duidelijker zou kunnen zijn. Klaagster heeft vanwege die onduidelijkheid opnieuw contact opgenomen met de arbodienst, maar intussen had zij ook contact met de klachtencommissie. De bedrijfsarts is niet verantwoordelijk voor het optreden van het medisch loket van de arbodienst noch dat van de klachtencommissie.

Hetzelfde geldt voor de inrichting van de website. Zodra het verzoek hem bereikte op 16 maart 2024, heeft hij het medisch loket van de arbodienst gevraagd bij hem een afspraak in te plannen met klagster zodat zij gezamenlijk de vraagstelling konden bespreken, zo blijkt uit het dossier van klagster. Daarmee staat naar het oordeel van het college vast dat de bedrijfsarts op dit punt adequaat heeft gehandeld en dat hem van de door klagster ervaren vertraging geen tuchtrechtelijk verwijt kan worden gemaakt.

Slotsom

5.11 Uit de overwegingen hiervoor volgt dat alle onderdelen van de klacht ongegrond zijn.

6 De beslissing

Het college verklaart de klacht ongegrond.

Deze beslissing is gegeven door J.F. Aalders, voorzitter, E.M. Deen, lid-jurist, R.P. van Straaten, E.G. Ackema en P. Eken, leden-beroepsgenoten, bijgestaan door F.J.E. van Geijn, secretaris, en in het openbaar uitgesproken op 7 maart 2025.